paciētia eni et lōganimitas videtur in rebȝ ꝯtri-
stātibȝ esse. fides aūt nō habȝ rōneȝ vltimi ſȝ ma
gis rōeȝ ꝑmi fundamēti. ſupflue ḡ hmōi fruct⁹
enūantur. ¶ Sȝ ecōtra vid̄r ꝙ insufficiēter et di-
minute enūentur. dictū est eni ꝙ oēs btitudi-
nes fructus dici possunt. ſȝ nō oēs h̄ enūantur
nichil etiā poitur h̄ ad actū ſapie ptinēs ⁊ mltaꝝ
aliaꝝ ꝟtutū. ḡ vid̄r ꝙ insufficiēter nūentur fru-
ctus. Rn̄sio. dōm ꝙ numerus duodeci fructuū
ab aplo enūatoꝝ ꝯueniēs est. et possunt signa-
ri p duodeci fructus de quibus d̄r apoc. vltimo.
ex utraqȝ pte flumis lignū vite afferēs fructus
duodeci. Quia vero fructus d̄r ꝙ ex aliq̊ pn̄ci-
pio ꝓcedit sic ex semie vel radice attēdenda est
distinctio hoꝝ fructuū ſm diūsū ꝓcessum ſpūs
sancti in nobis. q̇ quidē ꝓcessus attēditur ſm h̄
ut ꝑo mēs hoīs in seipa ordinet̄. scd̄o vero ordi
natur ad ea q̄ sūt infra. tūc aūt bn̄ mēs hoīs di-
sponitur in se ipo qn̄ mens hoīs bene se habȝ et in
bonis et in malis. ꝑma aūt dispoſicō mētis hūa-
ne ad bonū est p amorē q̇ est ꝑma affectō et oīm
affectōnū radix ut sup̈ dictū est. et ideo inter fru-
ctus ſpūs ꝑmo ponitur caritas in qua ſpecialit̓
ſpūs sanctus datur sic in ꝓꝑa siltudine cū ⁊ ipe
sit amor. vn̄ d̄r ro. v. Caritas dei diffusa est in cor
dibȝ nostris p ſpūm sanctū q̇ datus est nobis.
ad amorē aūt caritatis ex necessitate sequitur
gaudiū. oīs eni amās gaudet ex ꝯiūctōne ama
ti. Caritas aūt semp habet p̄sentē deū quē amat
ſm illud. j. io. iiij. q̇ manet in caritate in deo ma-
net et deus in eo. vn̄ sequela caritatis est gaudiū
Perfectō aūt gaudij ē pax quātū ad duo. ꝑmo
quātū ad quietē ab exteriorībȝ ꝯturbātibȝ. nō eni
p̄t pfecte gaudē de bono amato q̇ in eius fruicōe
ab alijs pturbat̄. et itm q̇ pfecte cor habȝ in vno
pacatū a nullo alio molestari p̄t. cū alia q̄i nichil
reputet. vn̄ d̄r in p̄s. pax multa dil̄. nomē tuū et
nō ē illis scandalū. qꝛ sic ab exteriorībȝ nō pturbā
tur qn̄ deo fruātur. Scd̄o quātū ad sedacōeȝ de-
siderij fluctuātis. nō eni pfcē gaudet de aliquo
cui nō sufficit id de quo gaudet. hec aūt duo im-
portat pax. s. ut neqȝ ab exteriorībȝ pturbēmur et
ut desideria nostra ꝯquiescant in vno. vn̄ post ca-
ritatē et gaudiū tercō ponitur pax. in malis aūt
bene se habȝ mēs quātū ad duo. ꝑmo quidē ut nō
pturbetur mēs p imminētiam maloꝝ qd̄ ptinet
ad paciētiaȝ. scd̄o ut nō pturbetur mēs p immi-
nētiaȝ maloꝝ qd̄ ptinet ad paciētiaȝ. scd̄o ut non
pturbetur in dilacōne bonoꝝ qd̄ ptinet ad lōga-
nimitatē. nā carē bono habȝ rōeȝ mali ut d̄r in. v.
eth̄. Ad id aūt qd̄ est iuxta hoieȝ. s. ꝓximū bn̄ di
sponitur mēs hoīs ꝑmo quātū ad volūtatē bn̄fa
ciēdi. et ad h̄ ptinet bonitas. scd̄o quātū ad bn̄fi
ciētie execucōneȝ. et ad h̄ ptinet benigtas. dicūt̄
eni benigni q̊s bonus ignis amoris feruere fac̄
ad bn̄faciēdū ꝓximis. tercō q̄ꝛtū ad h̄ ꝙ equa-
nimiter tolerētur mala ab eis illata et ad h̄ pti-
net māsuetudo. q̄ cohibȝ iras. quarto quātū ad h̄
ut nō solū p irā ꝓximis nō noceamus. ſȝ etiā ne-
qȝ p fraudē vel p dolū. et ad h̄ ptinet fides si ꝓ fide-
litate sumatur. ſȝ si sumatur ꝓ fide qua credit̄ in

deū. sic p hanc hō ordiatur ad id qd̄ ē sup̈ se ut. s.
hō intellcūm suū deo sbiciat et p ꝯn̄s oīa q̄ ipius
sūt. Sȝ ad id qd̄ infra ē bene dispoitur hō. ꝑmo q̇-
dem quātū ad exteriores actōnes p modestiā que
in oībus dictis ⁊ factis modū obſuat quātū ad
interiores ꝯcupiscentias p ꝯtinētiā ⁊ castitatē. siue
h̄ duo distinguētia distinguātur p h̄ ꝙ castitas
refrenat hoieȝ ab illicitis. ꝯtinētia vero etiā a lici-
tis. siue p h̄ ꝙ ꝯtinēs patitur ꝯcupiscentias sed
nō deducitur. castus aūt neqȝ patitur neqȝ dedu-
citur. ¶ Ad. j. ḡ dōm. ꝙ sanctificacō fit p oēs
ꝟtutes p quas etiā peccata tollūtur. vn̄ fructus
ibi singlr̄ noiatur ꝓpter ꝟtutē generis ꝙ in mul
tas species diuiditur ſm quas dicūt̄ multi fruct⁹
¶ Ad. ij. dōm. ꝙ fructus cētesimus sexagesim⁹
et tricesimus nō diūsificātur ſm diūsas species
ꝟtuosoꝝ actuū. ſȝ ſm diūsos pfectōis grad⁹
etiā vnius ꝟtutis. sic ꝯtinētia ꝯiugalis d̄r signa-
ri per fructum tricesimum. continentia vidualis
p sexagesimū. ꝟginalis autem p cētesimum. et
alijs etiā modis sancti distinguūt tres euāgeli-
cos fructus ſm tres gradus ꝟtutis. et ponūtur
tres gradus qꝛ cuiuslibet rei pfectio attēditur
ſm pn̄cipiū mediū et finē. ¶ Ad. iij. dōm. ꝙ h̄ipm
qd̄ est tristicijs nō pturbari rōnem delectabilis
habȝ. et fides etiā si accipiatur ꝓut ē fundamē-
tū hȝ q̄ꝛdā rōeȝ vltimi et delectabilis ſm qd̄ ꝯti-
net certitudinē. vn̄ glosa expoit fides. i. de inui-
sibilibȝ c̄titudo. ¶ Ad. iiij. dōm. ꝙ sic aug̓ dic sup
eplaȝ ad gal. aplus nō h̄ ita suscepit ut docēt q̊t
sūt vel opa carnis vel fructus ſpūs. ſȝ ut ostēdēt
in quo genere illa vitāda illa vero sectāda sint
vnde potuissent vel plures vel etiā pauciores fru-
ctus enūari. et tn̄ oēs donoꝝ et ꝟtutum actus
possunt ſm quādā ꝯueniētiaȝ ad hec reduci. ſm
qd̄ oēs ꝟtutes et dona necesse est ꝙ ordinent
mēteȝ aliquo p̄dictoꝝ modoꝝ. vn̄ etiā act⁹ sa-
piētie ⁊ quorūcūqȝ donoꝝ ordinātiū ad bonū re-
ducūtur ad caritatē gaudiū ⁊ pacē. ideo tn̄ poti⁹
hec q̄ꝛ alia enūauit qꝛ h̄ enūata magis importāt
vel fruicōnem bonoꝝ vel sedacōnem maloꝝ. qd̄

AD. iiij. sic ꝓced̄r. Jvid̄r ad rōeȝ fruct⁹ ptinē
vid̄r ꝙ fructus nō ꝯtrarientur opibus car-
nis q̄ aplus enūat. ꝯtraria eni sūt in eodē genere.
ſȝ opa carnis nō dicūtur fructus. ḡ fruct⁹ ſpūs
eis nō ꝯtrariāt̄. ¶ P̄. vnū vni ē ꝯtrariū. ſȝ plu-
ra enūat aplus opa carnis q̄ꝛ fructus spiritus. ḡ
fructus ſpūs et opa carnis nō ꝯtrariātur. ¶ P̄.
inter fructus ſpūs ꝑma ponūtur caritas gaudiū
pax quibȝ nō ꝯtra rn̄dēt ea q̄ ꝑmo enūantur int̓
opa carnis q̄ sūt fornicacō immūdicia ipudicicia
ḡ fruct⁹ ſpūs sancti nō ꝯtrariātur opibȝ carnis
¶ Sȝ ꝯtra est ꝙ apl̄s ibidē dicit ꝙ caro ꝯcupiscit
adūsus ſpūm et ſpūs adūsus carnē. Rn̄sio. di
cēdū ꝙ opa carnis et fruct⁹ ſpūs possunt accipi
duplr̄. vno mō ſm ꝯūeȝ rōneȝ. et h̄ mō fructus
ſpūs sci ꝯtrariāt̄ opibȝ carnis. Spūs eni sanct⁹
mouet hūanaȝ mēteȝ ad id qd̄ est ſm rōneȝ. vel
poti⁹ ad id qd̄ est sup̈ rōneȝ. appetitus aūt carnis
q̇ est appetitus sensitiuus trahit ad bona sensiblia
q̄ sūt infra hoieȝ. vnde sic motus sursū et motus